22/05/2019

Μητρ.Βεροίας: “Η ανθρώπινη γνώση δεν αποτελεί προϋπόθεση για τη γνώση του Θεού”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τετάρτη της Μεσοπεντηκοστής 22 Μαΐου 2019 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Ναούσης.

Στην διάρκεια της Θείας Λειτουργίας τέθηκε σε προσκύνηση των πιστών η Τιμία Κάρα του Αγίου Ελευθερίου, η οποία με την ευλογία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ελασσώνος κ. Χαρίτωνα βρίσκεται αυτές τις ημέρες στην Ιερά Μητρόπολη μας.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

«Ἐθαύμαζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι λέ-γοντες· πῶς οὗτος γράμματα οἶδεν μή μεμαθηκώς;»

Μία ἀπό τίς ἑορτές τίς ὁποῖες ἑορτάζει ἡ Ἐκκλησία μας κατά τήν ἀναστάσιμη περίοδο εἶναι καί ἡ σημερινή ἑορτή, ἡ ἑορτή τῆς Με-σοπεντηκοστῆς, ἡ ὁποία ὀνομάζε-ται ἔτσι διότι συμπίπτει μέ τό μέσο ἀκριβῶς αὐτῆς τῆς χαρμοσύνου πε-ριόδου καί ἀπέχει ἐξίσου τόσο ἀπό τήν Κυριακή τοῦ Πάσχα ὅσο καί ἀπό τήν Κυριακή τῆς Πεντη-κο-στῆς.

Τήν ἡμέρα αὐτή τήν ἑόρταζαν καί οἱ Ἰσραηλίτες, διότι καί γι᾽ αὐ-τούς ὡς ἡμέρα μεταξύ τοῦ ἰου-δαϊ-κοῦ Πάσχα, δηλαδή τῆς ἀναμνή-σεως τῆς θαυμαστῆς διαβάσεώς τους ἀπό τήν Ἐρυθρά θάλασσα, καί τῆς ἰουδαϊκῆς Πεντηκοστῆς, δη-λαδή τῆς ἀναμνήσεως τῆς πα-ρα-δόσεως ἀπό τόν Θεό τῶν πλα-κῶν μέ τίς δέκα ἐντολές στόν Μωϋ-σῆ στό ὄρος Σινᾶ.

Γι᾽ αὐτό καί ἀκούσαμε πρό ὀλίγου νά ἀναφέρεται τό εὐαγγελικό ἀνά-γ-νωσμα στόν Χριστό, ὁ ὁποῖος «τῆς ἑορτῆς μεσούσης», σάν σή-μερα δηλαδή, πῆγε στόν ναό τοῦ Σολομῶντος καί δίδασκε τόν λαό.

Καί ἄν τήν πρώτη φορά πού βρέ-θηκε στόν ναό καί συζητοῦσε μέ τούς γραμματεῖς καί φαρισαίους πού τόν ρωτοῦσαν, ἦταν δικαιο-λο-γημένη ἡ ἀπορία πῶς μποροῦσε ὁ Ἰησοῦς νά διδάσκει ἀνθρώπους πού εἶχαν ἀφιερώσει τή ζωή τους στή μελέτη καί ἑρμηνεία τοῦ μω-σαϊκοῦ νόμου, ἐνῶ Ἐκεῖνος ἦταν μόλις δώδεκα ἐτῶν τότε, τώρα ἡ ἀπο-ρία τῶν ἀνθρώπων παίρνει μία ἄλ-λη μορφή. Γίνεται αὐτή πού ἀκού-σαμε

σήμερα νά ἀναφέρει ὁ ἱερός εὐαγγελιστής Ἰωάννης. Ἀποροῦσαν, λέει, οἱ Ἰουδαῖοι πῶς ὁ Χριστός γνώριζε γράμματα, ἐνῶ δέν εἶχε μάθει ποτέ.

Ὁ Χριστός, βεβαίως, δέν εἶχε ἀνά-γκη νά μάθει γράμματα σέ ἀν-θρώπινα σχολεῖα, ἐφόσον αὐτός εἶ-ναι ἡ «σοφία τοῦ Πατρός», εἶναι ὁ Θεός-Λόγος, εἶναι ὁ ἴδιος, μαζί μέ τά ἄλλα πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὁ νομοθέτης, εἶναι πα-ντο-γνώστης καί δέν ὑπάρχει τί-ποτε τό ὁποῖο νά μήν γνωρίζει. Ἑπομένως ἡ ἀνθρώπινη σοφία δέν τοῦ εἶναι ἀναγκαία, διότι ὁ ἴδιος ὄχι μόνο κατέχει ὅλους τούς θη-σαυ-ρούς τῆς γνώσεως ἀλλά καί σοφίζει μέ αὐτούς τούς ἀνθρώπους.

Γι᾽ αὐτό καί δέν εἶναι τυχαία ἡ ὑπενθύμιση τοῦ περιστατικοῦ αὐ-τοῦ κατά τή σημερινή ἑορτή τῆς Με-σοπεντηκοστῆς, προκειμένου νά μᾶς προετοιμάσει γιά τήν με-γά-λη ἑορτή, τήν ἑορτή τῆς Πεντη-κοστῆς, πρός τήν ὁποία βαδίζουμε καί κατά τήν ὁποία ἑορτάζουμε τήν ἐπιφοίτηση τοῦ Παναγίου Πνεύ-ματος, τό ὁποῖο ἐσόφισε τούς μαθητές τοῦ Χριστοῦ καί τούς ἀνέδειξε ἀπό ἀγράμματους ἁλιεῖς σέ πανσόφους ἀποστόλους τοῦ Κυ-ρίου, πού διέδωσαν μέ ἀνύπαρκτα μέσα τό Εὐαγγέλιό του σέ ὅλο τόν κόσμο.

Ἔτσι ἡ σημερινή ἐρώτηση τῶν Ἰουδαίων «πῶς εἶναι δυνατόν νά μπορεῖ ὁ Χριστός νά διδάσκει, χω-ρίς νά ἔχει μάθει γράμματα», ἀπο-τελεῖ συγχρόνως καί μία ἀπάντη-ση στήν ἀπορία πού μπορεῖ νά ἔχου-με καί ἐμεῖς μερικές φορές σχετικά μέ τήν κατά κόσμον καί τήν κατά Θεόν γνώση.

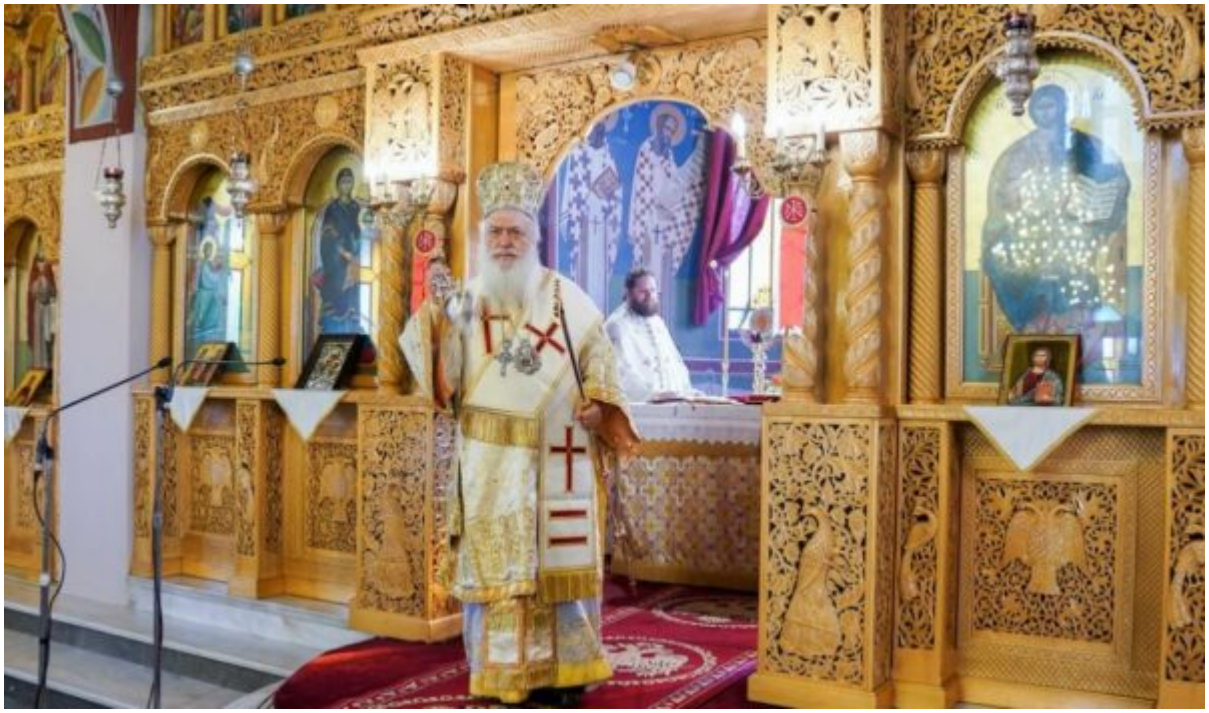

Ὁ Χριστός καί ἡ Ἐκκλησία του δέν ἀπορρίπτουν βεβαίως τήν κο-σμική γνώση, αὐτή πού παίρνουμε οἱ ἄνθρωποι στά σχολεῖα καί στά πανεπιστήμια. Ἄλλωστε πολλοί μεγάλοι ἅγιοι καί πατέρες τῆς Ἐκ-κλησίας μας ἦταν σοφοί καί σπου-δαῖοι

ἐπιστήμονες. Ὅμως ἡ κο-σμική γνώση, ἡ ἀνθρώπινη γνώση δέν ἀποτελεῖ προϋπόθεση γιά τή γνώση τοῦ Θεοῦ, γιά τήν κατά Θε-όν σοφία καί γνώση. Αὐτή προσ-φέρεται δωρεάν ἀπό τόν Θεό σέ ἐκείνους τούς ἀνθρώπους πού εἶ-ναι ἄξιοι νά τήν δεχθοῦν. Σέ ἐκεί-νους πού ἔχουν τήν καρδιά τους καί τό σῶμα τους καθαρό καί ζοῦν σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Αὐτοί μποροῦν νά κατανοήσουν, ἔστω καί ἄν εἶναι ἀγράμματοι καί ἀμόρφωτοι κατά κόσμον. Μπο-ροῦν νά συλλάβουν καί νά μετα-δώσουν καί τίς πιό δύσκολες θεο-λογικές ἔννοιες καί τά πιό δυσνό-ητα μυστήρια τοῦ Θεοῦ, γιατί ὁ Θεός τούς δίδει τή γνώση καί τή σοφία πού ἀπατεῖται γιά νά τά κα-τανοήσουν.

Αὐτή τήν ἀλήθεια διακηρύσσει καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὅταν γρά-φει ὅτι «τά μωρά τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα τούς σοφούς καταισχύνῃ». Ἐπέλεξε, δηλαδή, ἐκείνους τούς ὁποίους οἱ ἄνθρω-ποι θεωροῦσαν ἀμαθεῖς καί ἀνοή-τους γιά νά ντροπιάσει τούς σο-φούς.

Καί αὐτό ἐπιβεβαιώνεται στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας μας ὄχι μόνο στά πρόσωπα τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἀλλά καί στά πρόσωπα πολλῶν ἁγίων καί ἀσκητῶν, ἀκόμη καί συγχρόνων, ὅπως ἦταν ὁ ἅγιος Παΐσιος, ὁ ἅγιος Πορφύριος, ὁ ἅγιος Ἰάκωβος, πού δέν εἶχαν τήν κοσμική μόρφωση, παρά ταῦτα ὅμως ἀνεδείχθησαν πάνσοφοι. Γνώριζαν καί προγνώριζαν πράγματα τά ὁποῖα δέν μποροῦσε νά κατανοήσει ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου. Καί ὅμως ἐκεῖνοι τά κατανοήσουν καί μποροῦσαν νά μιλοῦν γιά τόν Θεό, νά διδά-σκουν τούς ἀνθρώπους καί νά ὠφε-λοῦν τίς ψυχές τους καλύτερα ἀπό τούς μεγαλύτερους θεολό-γους καί τούς πανεπιστήμονες κάθε ἐπιστήμης. Καί αὐτό διότι διέθεταν τή σοφία τοῦ Θεοῦ. Εἶχαν τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί τόν φωτισμό τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Εἶχαν τόν Χρι-στό ἐνοικοῦντα καί μένοντα στήν ψυχή τους, ὁ ὁποῖος ἔχει ὑποσχε-θεῖ ὅτι σέ ὅσους τόν πιστεύουν θά δώσει «στόμα καί σοφίαν, ᾗ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν πάντες οἱ ἀντικείμενοι», ἀλλά θά ἀποροῦν καί θά θαυμάζουν πῶς μποροῦν νά ὁμιλοῦν ἔτσι, ὅπως ἔκαναν καί ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἄκουαν τόν Χριστό.

Αὐτή τήν σοφία καί αὐτή τή γνώ-ση ἄς παρακαλοῦμε καί ἐμεῖς τόν Χριστό νά μᾶς χαρίσει, διότι αὐτή ἡ σοφία καί ὁ φωτισμός τοῦ Θεοῦ εἶναι ὅ,τι χρειαζόμαστε γιά νά πορευθοῦμε τόν δρόμο τῆς ζωῆς μας καί νά ἀξιωθοῦμε νά συνα-ντή-σουμε τόν Θεό καί νά κλη-ρονομήσουμε τήν αἰώνια ζωή καί μα-καριότητα, ἐκεῖ ὅπου θά μπορέ-σουμε καί νά ἀπολαύσουμε τό πλή-ρωμα τῆς σοφίας στό πρόσωπο τοῦ Θεανθρώπου Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ. Αὐτή τή σοφία πού εἶχαν ὅλοι οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅπως καί ὁ ἅγιος Ἐλευθέριος, τοῦ ὁποίου ἔχουμε τήν ἰδιαίτερη εὐλογία, μέ τή συγκατάθεση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλασσῶνος κ. Χαρίτωνος, νά ἔχουμε ἐδῶ τήν κάρα του, ἡ ὁποία θησαυρίζεται στήν Ἱερά Μητρόπολη Ἐλασσῶνος γιά νά τήν προσκυνήσουμε, γιά νά λάβουμε καί ἐμεῖς χάρη καί εὐλογία καί ἰδιαίτερα αὐτή τήν ἡμέρα, ἡ ὁποία εἶναι τόσο σημαντική, τήν

ἡμέρα τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Γι᾽ αὐτό ἄς ζητήσουμε ἀπό τόν Θεό νά μᾶς δώσει τή δική του χάρη, τή δική του σοφία, ὅποιοι καί ἄν εἴμαστε, ὅποια μόρφωση καί ἄν ἔχουμε, ὅλοι ἔχουμε ἰδιαιτέρως ἀνάγκη αὐτῆς τῆς σοφίας. Ἀμήν.